

tormama. „Selle ilmaga ta wiisist ei tulle!“ mõttes Krööt jälle, ja arwas selle mõttega rahhu leidma, agga ei leidnud mitte. Kuruwa melega istus ta akna ette ja watas üksifilmi merre pole, kus ommeti muud ei olnud nähha, kui süüsinimusta pimmedat, egga muud kuulda, kui laenete kohhifemist ja läntule ülgunnist. Krööt istus kawa wahitides, kummi umi ta silmad kinni panni. Rahhutu umi ei te suremat head! Mittu ja mittu korda, tuul panni toa seinad raggisema, nagu tahhaks neid paigalt tõsta ja murda, ja siis ajas ka unne naese filmist, et ta ülles kargas, jälle hakkas sures waewas wahtima ja kulama, kummi neste maggama jäi. „Oh Jõsand, minnu Jummal! hüdis ta siis, — anna armust, et Maddyis nüüd merre peal hädda egga hukatusse sisse ei jä!“ Nõnda ta pallus, agga hirm jäi süddamesse, et palwe järrel ikka jälle se mõtte temmal tulli: „ehk ta agga on koju tullemas! oh et ma lampi ei wõi põllema südata! minnu holetus se on, et ölli ärralõppenud!“

Kawa aega olli naene nõnda otanud, siis heitis nattukeseks ajaks wodi. Agga süddame murre läks siin weel suremaks. Ta tõusis ülles, otis kõik küündlad kokku, palju neid leida olli ja panni neid lambi asfemele akna peale põllema. Agga tuul puhhus kangeste aknate wahhelt läbbi,

künal kustus küünla järrel, egga polnud sest enam luggu, sest pea hakkas ka koidu walge tõusma.

Kues pääw olli käes, ne päwaga uus kartus ja uus lotus. Siis tulli nende wanna tru ümmardaja, Anna nimmi, ruttuste tupp ja ütles: armas perrenaene! tulge watama, we peal on nähha nagu ühhed laewa warremed. Krööt watas aknast; jah laewa masti suggune pu ujus sest lahhes. Seddamaid kästi laks sullast padiga wäljamiina, kas leiaksid muud laewa tüffa weel. Krööt isse seisid randas; käed ollid risti pandud, silmad watasid masti peale odates, et se mäele piddi tulles. Temma südda wärrises rindus. Saddy korda olli ta enne tormide järrel laewa tüffa omma lahhe peal näinud. Need ollid küll ka temma mele halledaks teinud nende inimeste pärrast, kelle surmast nad tunnistust andsid, — agga wiimne mõtte olli muudu ommeti se olnud, et sedda enam puid merri wäljaajab, sedda enam saab kütikse abbi talweks. Täna, kui ta laewa tüffa merre peal näggi, olli hepis teine luggu. Se tulli sest, et Maddyis wõis olla hukka läinud temma holetusse pärrast. Kes siin ilmas temma armsam olli, sellele ta ehk isi surma süüks sanud. Wanna Anna tulli ka toast wälja perrenaese jure; tuul puhhus weel ikka kangeste nende wastu filmi. Nüüd hakkas laewa mast, mis nad